

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 4071

Doknr.
32591095

Dato
17-09-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 10. juli 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 711 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Socialudvalget.

Spørgsmål nr. 711:

"Vil ministeren kommentere henvendelsen af 8. juli 2025 fra Claus BM om kommunal praksis i forhold til støtte efter servicelovens § 83 og § 85?"

Svar:

Jeg kan indledningsvis oplyse, at det er den enkelte kommune, der har ansvaret for at beslutte, hvordan kommunens opgaver på det sociale område planlægges og udføres. Hertil kommer, at kommunen er forpligtet til at sikre, at den bevilgede støtte tilrettelægges på en sådan måde, at borgeren reelt har mulighed for at modtage den. Det er således afgørende, at den bevilgede hjælp er tilpasset borgerens konkrete situation, herunder fysiske, psykiske og sociale forhold, så borgeren faktisk kan drage nytte heraf.

Hvis en kommune vurderer, at en borger i praksis ikke kan modtage den bevilgede hjælp, skal kommunen undersøge mulighederne for, at borgeren kan modtage hjælpen på anden vis. Et eksempel kan være, at den valgte leverandør – på trods af forsøg på at levere den socialpædagogiske støtte – ikke formår at etablere den fornødne kontakt til en borger, som har massive angstproblemer. Kommunen bør som følge heraf reagere hurtigt og tage stilling til, om leverandøren har den nødvendige fagkundskab i forhold til borgerens funktionsnedsættelse. Der kan også være situationer, hvor en borger nægter at modtage den nødvendigt bevilgede hjælp. I sådanne tilfælde skal kommunen undersøge baggrunden herfor. Der henvises til Ankestyrelsens principmeddelelse 76-17 om faktisk forvaltningsvirksomhed og valg af leverandør.

Det fremgår også af førnævnte principmeddelelse, at kommunens beslutning om hvem, der skal udføre et tilbud om støtte eller hjælp efter serviceloven, som udgangspunkt er faktisk forvaltningsvirksomhed. Hvis beslutningen er væsentlig indgribende for borgeren, er der imidlertid tale om en afgørelse, som borgeren kan klage over til Ankestyrelsen. Det er kommunen, der skal tage stilling til, om beslutningen om valg af leverandør er faktisk forvaltningsvirksomhed eller en afgørelse.

Der er desuden mulighed for at rette henvendelse til Folketingets Ombudsmand om kommunens og Ankestyrelsens afgørelser. Og afgørelserne kan indbringes for domstolene.

Yderligere kan jeg oplyse, at det kommunale tilsyn i Ankestyrelsen fører tilsyn med, at kommuner og regioner overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Tilsynet er indenrigs- og sundhedsministerens ressort.

Jeg kan supplerende oplyse, at jeg som social- og boligminister fører et ulovbestemt generelt tilsyn med kommunernes administration af lovgivningen inden for Social- og Boligministeriets ressortområde, herunder tilsyn med om lovgivningen generelt overholdes, og om lovgivningen fortsat er hensigtsmæssig.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister